

اللهِ وَمَنْ
يَفْعَلْ
ذَلِكَ
فَاُولَئِكَ
هُم.ُ
الْخَاسِرُو
06;َ “Ey iman edenler! Mallarınız ve evlatlarınız sizi, Allah’ı zikretmekten
alıkoymasın. Her kim bunu yaparsa, işte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir.”
buyurarak müminleri, mal ve çocuklarının Allah’ı anmaktan alıkoymaması
istenmiş. (Münâfikûn, 63/9),
يَآاَيُّهَا
الَّذِينَ
اَمَنُوآ
اِنَّ مِنْ
اَزْوَاجِكُ
05;ْ
وَاَوْلاَدِ
03;ُمْ عَدُوًّا
لَكُمْ
فَاحْذَرُوه
15;مْ وَاِنْ
تَع.ْفُوا
وَتَصْفَحُو
75;
وَتَغْفِرُو
75; فَاِنَّ
اللهَ
غَفُورٌ
رَحِيمٌ “Ey iman edenler! Eşlerinizden
ve çocuklarınızdan size düşman olabilecekler vardır. Onlardan sakının. Ama affeder,
hoş görüp vazgeçer ve bağışlarsanız şüphe yok ki Allah çok
bağışlayandır, çok merhamet edendir.” (Tegâbûn, 64/15).
اِنَّمَآ
اَمْوَالُكُ
05;ْ
وَاَوْلاَدُ
03;ُمْ فِتْنَةٌ
وَاللهُ
عِنْدَهُ
اَجْرٌ
عَظِيمٌ “Mallarınız ve
çocuklarınız ancak birer imtihandır; Allah katında ise büyük bir
mükâfat vardır.” (Tegâbûn, 64/14) Buyurarak ta eşlerin ve
çocukların bir kısmının insana düşman olabileceği gerçeği hatırlatılmış, bunun
da bir imtihan aracı olduğu tekrarlanmıştır. Bu itibarla müminler Allah sevgisi ile servet ve
evlât sevgisi arasında gerekli dengeyi kurmak, bunlara yönelik istek ve menfaatler ile
Allah’ın emirleri çatıştığında O’na itaat etmek durumundadırlar. İnsanın
servet ve evlâda düşkünlüğü bazen ilâhî emirlere uyma

konusunda onu zor duruma düşürebilir ama her şeye rağmen Allah’a itaatte sebat edenler imtihanı kazanmış olacaklardır. Ayet-i kerimede de görüleceği üzere kişinin sahip olduğu bütün maddî mânevî imkânlar ve bunlara duyulan bağlılık hissi, onun sınanması için var edilmiştir. Dünya hayatı, acıtatlı birçok yünüyle, bizim ebedî âleme geçişimizi sağlayan bir köprüdür. Aynı zamanda bu hayat, birçok imtihanlarla doludur. İmtihan unsurlarından birisi sayılan çocukların ise, hayatımızda ayrı bir yeri vardır. Çocuklar, göz aydınlığımız, sevincimiz, ümidimiz olup yaratıcımızın bizlere eşsiz bir armağanıdır. Onlar, dünya hayatının süsü, neşesi, yarınlarımızın mimarı ve imtihanımızdır. Çocuklar, anne için bir imtihandır ki bu imtihan, hamilelik döneminin ilk günlerinden itibaren başlar. Hemen her anne, kendi ruh dünyasında çocuğun aldığı havada bile kendi hissesinin olduğu kanaatini taşır. Çünkü yediği bir lokma, içtiği bir yudum su ikisinin de gıdası olur. Sonraki dönemlerde onu, bazen sırtında, bazen kucağında çoğunlukla yine anne taşır. Uykusuz kalır onun için. Her an, çocuğumun başına bir tehlike gelir, diye bin bir türlü endişe içinde yaşar. Çocuk, Allah’ın bizlere vermiş olduğu bir emanettir. Şayet ona iyi bakar, terbiyesini iyi verir ve başkalarına faydalı olacak bir insan olarak yetiştirirsek; imtihanı kazanmış oluruz. Çünkü çocuk bugünün küçüğü, yarının büyüğüdür. Çocuk bir milletin geleceğidir. Çocuk yarınların teminatıdır, güvencesidir. Annelerin, babaların gelecekleri iyi ve faydalı çocuk yetiştirmeleri ile teminat altına alınır. Ayrıca yüce dinimiz İslam, çocuklar hakkında anne babaya güzel bir isim koyma, iyi bir eğitim verme ve vakti geldiğinde onun evlenmesine önderlik etme gibi önemli vazifeler yükler. Bu vazifelerin çok iyi idrak edilmesi gerekir. Çünkü bu vazifeler, bütün bir hayatı kuşatır. Onun için hekimlerin beşikteki çocuğa gıda takvimi uyguladıkları gibi, ana ve baba da çocuklarının yaş ve idrak seviyelerine göre hayat boyu eğitimlerine dikkat etmelidir. Ayrıca çocuk, daima kendine ideal bir model edinme ihtiyacını hisseder. İşte ana baba çocuğun model olarak seçtiği insanlardır. Zaten ileri yaşlarda kendi ailesinde aradığı ideal modeli bulamayan çocuk, dışa yönelir ki bu da ruh dünyasında çatışmalara sebep olur. Aradığı ideal modeli ailesinde bulan çocuk ise mutlu ve huzurlu bir hayat yaşar. Demek ki mal ve evlat Allah yolunda değerlendirilebilirse, insan onlar vasıtasıyla hem dünyasını hem de âhiretini mamur edebilir. Dr.Ömer MENEKŞE

[İslam ve Hayat, Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)